

5309 19. Marts 1891: 2. Del af Lovf. om Arbejdernes Sikring mod Følg. af Ulykkestilf. 5310

2, og alle betale i Jællig. Jeg udtalte tidligere og maa gentage det: der paalægges den samvittighedsfulde Arbejder at betale lige saa meget som den skodesløse, og jo bedre han er lønnet, desto mere betaler han. Det har det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5 Valgfreds Net i, at det er i Grunden at sætte en Præmie paa at lønne fine Arbejdere flet, og det taget aldeles uden Hensyn til om den første ved sin Omhu har sørget for, eller det er lykkedes ham at afværge Ulykken for sig. Det forekommer mig at Lovforslaget i Grunden paa denne Maade sætter en Præmie paa Eiegenlybighed og Skodesløshed, i ethvert Fald er det jo aabenbart, at det svækker Interessen for Orden og Omhu, og gør ligeglad. Men i samme Grad det er Tilfældet, at man saaledes svækker Samvittighedsfuldheden hos Arbejdsgiverne, i samme Grad blive Følgerne af Ulykkestilfælde forøgede. Var en Forøgelse af Ulykkestilfældene Hensigten eller det Resultat, Lovforslaget skulde bringe, forekommer det mig, at det er et meget godt Lovforslag. Men det er ikke nok med at sige, at den ene skal betale for den anden og i Forening med den anden, tvungen ind i en Kreds af saa forskelligartede Virksomheder, som her er Tale om, men han kommer ofte til efter Listen paa § 17, det er en Blikt for ham, til at betale for Arbejdsgivernes Ulykker, som flet ikke selv betaler til Forsikringskredsen. De se, at efter § 17 skal der særlig optages en Liste med Navnene paa dem, der skulle betale, paa hvem det skal fordeles efter visse Regler, som ere nærmere bestrevne, og disse Folk skulle betale alle de Ulykker, som foresalde i de forskellige Virksomheder, som nævnes i § 2, 2. Jeg nævnte forleden Dag, at Husreparationer høre ind under disse Virksomheder; men naar en privat Mand, der flet ikke driver disse Virksomheder, har lejet Folk, der arbejde ved forskellige Husreparationer, og der sker en Ulykke, har han ikke noget med det at gøre; men de Folk for hvem der indtræffer en Ulykke hos en hel anden Arbejdsgiver, skal forjærges af helt andre Arbejdsgivere, nemlig dem, der staa paa Listen efter § 17, de skulle udrede dette, han bliver fri, de forstnævnte andre skulle betale for Ulykkestilfældet, skønt de ligge ganske udenfor enhver af disse Arbejdsgivers Virksomhed.

Tag Brøndgravning f. Eks., den skulle de ogsaa betale. Nu ved jo enhver, at det ofte er Tilfældet paa Vandet, at man lejer en Mand for Løn og Kost til at grave sig en Brønd, altsaa han arbejder mod Løn hos en Arbejdsgiver, som flet ikke har med disse Virksomheder at gøre. Vi kunne let saa Vand, siger han, vi behøve ikke store Anstalter til Afstivning o. s. v., tort sagt Manden forulykker, og hvem betaler? Landmanden i hvis Tjeneste han staar? Flet ikke, vær saa god betal Ulykken, du Fabrikant eller Møller; naar du staar paa Liste Nr. 17, saa betaler du for den anden. Der er f. Eks. Løsning og Ladning, det kan jeg ærlig talt ikke komme ud af, men maaste den ærede Minister vil hjælpe mig. Tag en Mand, som rent tilfældig forsender Gods, hans Karl kører til Stedet, og han deltager og hjælper ved Løsning og Ladning efter Ordre fra hans Herre, som sender ham derved, som ellers flet ikke har med disse Virksomheder at gøre, og som heller ikke kommer til at betale. Manden kommer til Stade ved Hejsning i Rummet eller paa anden Maade, vær saa god, den Kreds betaler, som flet ikke har den Mand i sin Tjeneste. Det kunde godt gaa, naar man havde Entreprenører for Løsning og Ladning, saa var der jo en Chef, der paa Selskabets Vegne kunde betale, og han gaar med paa Listen til Forsikring, men det have vi ikke, og vi have heller ikke bestemte Forragtere, som kunne træde i Stedet som Arbejdsgivere, men det er ofte rent tilfældigt ved mange SkibsLastninger og Løsninger. Endvidere spørges: naar Skibsmandskabet deltager i disse Arbejder skal saa Rederen betale for disse Ulykker? Kommer Skibssejeren ind under Nr. 2, saa bliver han sat i Klasse med industrielle Arbejdsgivere, men efter 3 skal han betale for sine Skibe og for Fisteriulykker, og skal han saa i Nr. 2 ogsaa være i Klasse med industrielle Fabrikanter, bliver det løseligt at være Skibsreder. Det forekommer mig ikke at være heldigt. Jeg synes, at det bliver lidt aparte, naar han skal betale efter Klasse 2 for Brøndgravere, Tørvestærere og lignende Virksomheder og efter Klasse 3 for sine Skibe og for Fisteriulykker. Jeg skal ikke opholde mig længere derved, men De kunne se, at De rette Væger for Smed ved dette tvungne Forsikringsfel-